

/Βιβλίο

ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΝΕΑΣΥΝΕΤΕΥΞΕΙΣ ΑΡΘΡΑ VIDEOS **REVIEWS**

[Αρχική Σελίδα](#) » [Βιβλίο](#) » [Reviews](#) » «Η δική μου ιστορία»: Μια τραυματισμένη πορεία ενηλικίωσης

ΤΕΣΥ ΜΠΑΙΛΑ / 29-01-2019 / 12:39

«Η δική μου ιστορία»: Μια τραυματισμένη πορεία ενηλικίωσης

Ένα δωδεκάχρονο παιδί κι ένα τυχαίο περιστατικό, ένα μοιραίο λάθος που θα σημαδέψει για πάντα τη ζωή του είναι το επιφανειακό πλαίσιο στο οποίο κινείται το έργο «Η δική μου ιστορία» του Χουάν Χοσέ Μιγιάς.

21

ΤΕΣΥ ΜΠΑΙΛΑ

Στο βάθος όμως της δικής του ιστορίας υπάρχουν τα όνειρα και οι διαψεύσεις τους, οι φόβοι και οι ανησυχίες που στιγματίζουν την εφηβεία ενός αγοριού και διεκδικούν τη λύτρωση και κυρίως την πορεία προς την ενηλικίωση του έφηβου μέσα από τις εμμονές του.

Η εμμονή για την αποδοχή

Ο δρόμος προς την ενηλικίωση και η αυτογνωσία που προϋποθέτει είναι δύσβατος για τον μικρό πρωταγωνιστή του Μιγιάς. Μια αδήριτη ανάγκη να γνωρίσει την τρυφερότητα και την αγάπη του πατέρα του και να γίνει αποδεκτός από αυτόν θα τον οδηγήσει σε μια νέα προσέγγιση της ζωής. Μια αγωνιώδη πάλη να νιώσει τη γονική στοργή. «Εγώ γράφω γιατί ο μπαμπάς μου διάβαζε», λέει κάποια στιγμή αποκρυσταλλώνοντας σε αυτή τη μικρή φράση όλα όσα καθορίζουν τις σκέψεις του για αυτή την αποδοχή.

Ταυτόχρονα ο αναγνώστης αναρωτιέται τι ακριβώς θα έκανε αν ο πατέρας του ήταν μια διεστραμμένη προσωπικότητα; **Σε ποιες πράξεις μπορεί να φτάσει ένας άνθρωπος, ώστε να διεκδικήσει και να εξασφαλίσει ό,τι δικαιωματικά του ανήκει, όπως είναι η πατρική αγάπη;**

«Ήμουν ένα παιδί γεμάτο τρύπες, όχι όπως έχουν όλοι εδώ κι εκεί, στο σώμα τους, αλλά μαύρες τρύπες, όπως αυτές που λένε ότι έχει το σύμπαν και καταβροχθίζουν όποιον πλησιάζει, ακόμη και το ίδιο το φως», γράφει δηλώνοντας ξεκάθαρα την εφηβική του απόγνωση.

Η γραφή του Μιγιάς

Ο ήρωας του Μιγιάς είναι ταυτόχρονα και ο αφηγητής της ιστορίας του. Και είναι ένας αφηγητής χειμαρρώδης. Όπως χειμαρρώδης οφείλει να είναι ένας έφηβος. Η γραφή του Μιγιάς με μια δόση κρυμμένου χιούμορ, όπως τη γνωρίσαμε και στο βιβλίο του «Μέσα από τις σκιές» δημιουργεί ένα έξυπνο και σουρεαλιστικό κείμενο, το οποίο κατορθώνει να επικοινωνήσει τις ιδέες του για τον φόβο και τη μοναξιά, για την κοινωνική και οικογενειακή καταξίωση και τη φιλία, για τις σχέσεις πατέρα και γιου, για τις προβληματικές συμπεριφορές των νέων αλλά και των γονιών τους, για το περιθώριο και τις συνέπειές του, για τη διαφορετικότητα και το δικαίωμά της στον έρωτα, για το πάθος, το έγκλημα και την αυτοτιμωρία, την ενοχή, για την εφηβεία.

Όταν ένα τυχαίο περιστατικό, για το οποίο ο δωδεκάχρονος είναι ο ίδιος υπαίτιος, θα κόψει το νήμα της ζωής μιας ολόκληρης οικογένειας, τότε η ενηλικίωσή του θα είναι απότομη και άμεση. Από εκεί που ακόμα έβρεχε το κρεβάτι του βρίσκεται αντιμέτωπος με τη συνείδησή του. «Η ζωή είναι καθαρή τύχη. Το πρωί βρίσκεις μια μπίλια στην αυλή του σχολείου και το βράδυ είσαι δολοφόνος». Η Ιρένε, η μόνη που επέζησε από το δυστύχημα αυτό θα γίνει για εκείνον η μόνη οδός επιβίωσης. Η εμμονή του γι' αυτήν θα περάσει από όλα τα στάδια και θα καταλήξει στον έρωτα, έναν έρωτα λυτρωτικό για τον ίδιο ύστερα από την κατάρρευση της οικογένειάς του. Το μυστικό του ρόλου που διαδραμάτισε στο δυστύχημα θα τον παρασύρει σε μια εναγώνια προσπάθεια εξιλέωσης μέσω της γραφής.

Ένα μυθιστόρημα με κινηματογραφική ροή, γραμμένο με την ευαισθησία και το σκωπτικό ύφος του Μιγιάς που καθηλώνει τον αναγνώστη και τον προβληματίζει.